

I N F O R M E

EL CONTROL DE QUALITAT I EL SEU COST

Hauríem d'entendre com a qualitat d'un material, un element, un sistema constructiu o d'una construcció, el compliment per part de cada un d'ells d'una normativa que els regula. La qualitat, per això, no depèn del lliure arbitri de cada persona sinó de les pautes determinades per la legislació.

Les normes de qualitat tenen dues vessants:

- Les que estableixen la qualitat dels materials (dimensions, resistències, dureses...), i
- Les que especifiquen com fer els assaigs per comprovar-ne el seu compliment.

Un exemple de la importància d'aquest doble aspecte el tenim clarament en el control de qualitat del formigó i concretament en el trencament de provetes cilíndriques. Si la premsa que les trenca va més ràpida que l'especificat per la norma que regula com fer-ho, tindrem uns resultats que no s'ajustaran als que ens serveixen per acceptar o no el formigó.

(Moltes vegades hem pogut constatar diferències de resistències a la compressió de provetes trencades pel subministrador del formigó preparat o per un laboratori homologat, fet que ens demostra que no es pot ésser jutge i part a l'hora d'obtenir o avaluar les dades dels assaigs).

Per eliminar aquesta problemàtica cal que exigim les dades d'assaigs emeses per laboratoris homologats. A diferència dels altres, aquests estan sota el control de l'Administració, que periòdicament inspecciona les eines i màquines que s'utilitzen per realitzar-los.

Una consideració a tenir present és que el control de qualitat no pot ser només l'objectiu d'un sol dels agents que intervenen en el procés constructiu, ha de ser un objectiu comú de tots els que hi intervenen: Administració, col·legis professionals, promotors projectistes, fabricants de materials, constructors, directores d'obra, usuaris,...

En aquest moment a Catalunya existeix un decret de la Generalitat que ens obliga com a directors d'obra a observar en aquest aspecte una normativa que no obstant queda incompleta, en manca una reglamentació respecte als altres subjectes (promotors, fabricants, cons-

tructors, usuaris...), circumstància que dificulta una correcta aplicació.

Tots, suposo, hem sofert subministraments de formigó amb cendres contra la nostra voluntat, amenaces de quedar-nos sense subministrament de formigó, ceràmica... per no haver-los acceptat en el moment de rebre'ls a l'obra per les seves deficiències en els justificants de la seva qualitat de fabricació, per no haver-se ajustat al projecte o a les Ordres de la Direcció Facultativa...

També podem assegurar que, en termes generals, l'import destinat a control de qualitat en un pressupost, és el primer d'eliminar-se enfront de l'ajust del seu cost plantejat tant pel promotor com pel constructor.

Aquests exemples, com infinitat d'altres, ens fan veure que la qualitat depèn de tota la cadena del procés constructiu.

Una altra consideració sobre la qualitat seria enumerar els passos per gestionar-la i aconseguir-la. Aquest camí passaria per: definir-la, obtenir-la, comprovar-la, demostrar-la i documentar-la.

La definició de la qualitat l'ha de concretar el projecte, mitjançant el detall de les característiques de tots els materials, elements... que intervindran a l'obra i les prestacions que ha d'oferir la construcció acabada, el seu ús i manteniment. (Normes, Euro-codis,...).

L'obtenció de la qualitat passa pel compliment de les normes de fabricació dels productes a utilitzar a la construcció.

